

BIBLIOTEKA
SHTETIT

BJH-1

A 58

***Fatmir
Alimani***

FILLIM STINE

poezi

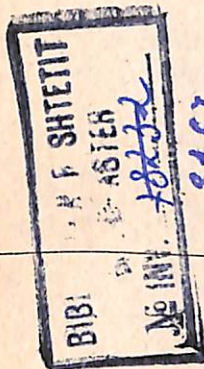
891.8 85-1

81H-1
H 58.

Fatmir
Alimani

FILLIM
STINE

poezi

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM» FRASHËRI»

Redaktor

PERIKLI JORGONI

MONTATORËT E UZINËS SË FERROKROMIT

Ç'të shkruaj dora më parë ?
Po gjuha ç'të ligjërojë?

E gdhinë dhe mbrëmë montatorët
që uzina shtatin si përmendore të lartojë.
E gdhinë dhe mbrëmë montatorët.
Ç'të shkruaj dora më parë?
Po gjuha ç'të ligjërojë?

Është pak të shënosh fjalën «heroizëm»,
është pak të thuash «janë heronj»,
është pak t'i quash «brumçeliktë».

Zvarritu, e egra bllokadë!
Çdonjeri prej tyre është dhe top i rëndë,
dhe kala e gjallë.

NJËMBËDHJETË TRËNDAFILË TË BARDHË

Të njëmbëdhjetë ishin sondistë,
të njëmbëdhjetë luanë të maleve ishin,
të njëmbëdhjetë vdekjen e mundën,
të njëmbëdhjetë.

Të njëmbëdhjetë të qeshur, zemërzjarrtë,
të dashur e gojëmjaltë,
të njëmbëdhjetë besnikë e të vendosur,
të njëmbëdhjetë.

Mbrëmjeve shokët në Batër-Martanesh
këndojnë për shokët një këngë:
Njëmbëdhjetë vëllezër të dashur zunë ortekët e borës,
njëmbëdhjetë trëndafilë të bardhë bjeshkave mbinë,
dhe kënga ngriti njëmbëdhjetë male të rëndë.

Të njëmbëdhjetë ishin sondistë,
akoma të gjithë s'e kishin taserën e Partisë,
por të njëmbëdhjetë ishin komunistë,
të njëmbëdhjetë.

NË KSAMIL

Deti i thellë hap tejembanë flatrat e kaltra,
trokun e zemrës së tij vigane kaq pranë e ndiejmë.
Pemët pyesin: Ç'rrugë po nisni, dallgë udhëtare,
filladet ç'ju thonë, ç'ngjyra përbrenda ju shkëlqejnë?

Heshtim dhe ne, aksionistë nga gjithë anët e atdheut,
tek rrëmojmë dheun e mbjellim portokallë e limonë,
të dëgjojmë si bie daullja e dallgëve,
si tromboni i erës ia merr një kënge që tutje gjëmon.

SEKRETARI I PARTISË

E kam takuar sekretarin e Partisë buzë arës,
e kam dëgjuar kuvendin e tij me shokët e bazës,
e njoh shqetësimin e tij për mbirjen e farës,
e njoh rreptësinë e tij për armikun e klasës.

Ai pranë bujqve e punëtorëve në frontin e punës,
me fshatarët mbart bukën e re përmes shiut,
në fushat e blerta a tej në male me malësorët
punon pranë të gjithëve me vrullin e të riut.

Thinjat si serma e bardhë i ndritin në flokë
atij, punëtorit të Partisë, ngarkuar nga mendimi i
klasës,
atij, që dhe për një kokërr gruri shkelur mbi tokë
i dhemb po aq, sa dhe shëndeti i dobët i nënës a i
vajzës.

VALLE E VERIUT

Qeshja e tupanave gjer në qiell,
buzëgazi i çiftelisë ngjall njeriun nga vdekja,
përplasja rrufe e shpatave si në mejdan,
ritmet zjarre ndezin në zemra.

Fluturon një flutur veshur me xhubletë,
sytë e trimave të mahnitur pas saj,
shkojnë e vijnë vajza e djem sup më sup,
hajde mos këndo gjer në agim pastaj.

Dhe malet lëvizin brenda odës
dhe fushat lulëzojnë aty brenda,
të flasë kaq shumë gjuha e valles,
ndodh vetëm kur e lumtur është jeta.